

end at den kommer til at ligge der, hvor de 4 ville have, at den skal være. Det er en driftig Forudsætning, men det kan jo siges, og jeg skal derfor tage et endnu simplere og jævner Spørgsmaal. Der bliver Tale om en Fattigunderstøttelse, og Alle ere enige om, at den bør gives. Nu optager der Spørgsmaal, om den skal gives i Korn eller Penge, og der stemmer 4 for den ene Maade og 4 for den anden. Jeg kan tage endnu simplere Tilfælde. Et Huus skal males, derom ere Alle enige; men Nogle ville, at det skal males grønt, Andre at det skal males rødt. 4 staae mod 4, og Huset kan ikke blive malet, thi der kan ingen Beslutning tages. Saaledes ville Forholdene kunne stille sig. Nu ville ærede Medlemmer sige: Men Menneskene ere dog rimelige, og man maa altsaa ikke forudsætte, at de ere urimelige. Dertil svarer jeg, for det Første gives der urimelige Mennesker, og dernæst — og det er Hovedsagen — er jo dog enhver Afstemningsorden, alle Regler og Love, der gives i saa Henseende, netop bereguede paa at tvinge Foll til Fornuft, paa at bringe uenige Mennesker til Enighed, paa at bringe et Resultat frem, selv om Menneskene i et eller andet Dilemma af en eller anden Grund ere usornuftige. Hvis dette ikke undertiden var Tilfældet, behøvede man jo ingen Regler, idet man kunde vente, at enhver Sag vilde afgjøres i Mindelighed uden nogensomhelst Afstemning. Da der nu, efter at man først er bleven enig om det almindelige Hovedspørgsmaal, ved dets Gjennemførelse i det Enkelte sædvanlig opstaaer mangfoldige smaa praktiske Spørgsmaal, saa gaaer det ikke an at sige, at der angaaende en saadan lille Detail ved Gjennemførelsen ikke maa tages nogen Beslutning, fordi Stemmerne staae ligeoverfor hinanden; det er virkelig beregnet paa at holde det Hele staaende stille, og det kan man dog umuligt have nogen Fornøjelse af. — Jeg ønsker ikke at komme ind paa en Sammenstilling med andre Love, navnlig ikke med Kjøbstads-Communalloven. Lad os tage hver for sig og ikke vandslettiggjøre denne ene ved at tage et Hensyn til den anden, om hvilken vi ikke nu vide, hvorledes den vil blive. — Jeg vil tillade mig endnu en almindelig Bemærkning med Hensyn til de to Forslag, som der

er at vælge imellem. Da der dog har været nogen Dissents om dem, vil jeg sige, at der vistnok kan være nogen Grund til at holde sig til Forslaget under Nr. 5. Det er ganske vist, at det ved mange Smaaating kan være godt at kunne faae en Afgjørelse strax; den Regel, som er opstillet her, gjælder imidlertid baade for store og for ringe Ting, og derfor forekommer det mig, at man gjerne kan gaae ind paa, at der skal finde en Udsættelse Sted i saadanne Tilfælde, idet man vel maa kunne vente, at Smaaatinge ville jævnes, uden at man lader det komme til en saadan Udsættelse, medens man for de vigtigere Tilfælde kan finde en saadan Udsættelse ønskelig. Jeg har desuden en reen personlig Grund, hvorfor jeg foretrækker dette Forslag, og jeg skal oprigtig skrifte den. Det har ikke været muligt for mig i de saa Dage, som have været os overladte til, at stille Endringsforslag i, at gaae Udkaftet saa nøie igjennem, at jeg har kunnet afgjøre med mig selv, hvilke enkelte Smaaforslag der burde stilles. Jeg ventede for at see, hvad der kom fra andre ærede Medlemmer, som jeg vidste nærmest gjennemgik Sagen. Her ved den Paragraph, som ligger for, er der eet Punkt — jeg vil ikke forpligte mig til at stille Endringsforslag til 3die Behandling; jeg kan ikke engang gjøre det, thi det kommer an paa, hvorledes andre ærede Medlemmer ville stille sig dertil — som jeg dog vil tillade mig at drage frem under Forhandling. Det synes mig indlysende, at, naar der siges, at der altid skal stemmes ved Prøve og Modprøve, da er dette fuldkommen upraktisk i et Sogneraad. (Stemmer: Ja!). Jeg faaer ved den Tilslutning, som jeg hører fra andre ærede Medlemmer, det Haab, at jeg til 3die Behandling vil kunne faae et Forslag frem i denne Retning; men ogsaa derfor er jeg utilbøielig til at stemme for dette Forslag under Nr. 4, da deri vilde ligge en Beskræftelse, som jeg ikke har Lyst til at give.

J. Andersen: Jeg skal tage et af de simple Exempler, som det sidste ærede Medlem fremhævede. Han sagde, at naar der f. Ex. er Tale om, at et Huus skal males, og 4 stemme derfor og 4 derimod, saa bliver det ikke gjort; saa er det efter Lovforslaget, som